

que corri la veu

fotocopia'm
i passa'm

www.quecorrilaveu.org

divendres 28 de març

SUMARI

2 Editorial:
"Diem no també a
la violència"

2 "Censura i
censura" per
Xabier Arkotxa

2 Opinió del lector:
"El trato de la
violencia"

3 La ràdio uneix
UPC i UAB en la
lluita contra la
guerra

3 Els professors
de comunicació
no penalitzen els
alumnes

4 Els breus i
l'agenda del cap
de setmana

Semblances i diferències

◆ *Les nombroses opcions a l'hora de manifestar-se provoquen dispersió a Barcelona*

Una setmana després del començament de la guerra, Barcelona és coneguda com la ciutat que més ha fet sentir el seu desacord. Segons *La Vanguardia* d'ahir, George Bush pare ha parlat dels actes de

protesta barcelonins amb el seu fill, l'actual president dels EUA, al despatx oval. Va dir que les manifestacions de Barcelona no dictarien la política dels Estats Units d'Amèrica.

Aquestes mostres de disconformitat per part de la ciutadania que s'han succeït els darrers set dies han donat lloc a una graella frenètica d'activitats. Entre elles trobem conferències, manifestacions, tallers o espectacles on podem fer samarretes o aplaudir coreografies. La qüestió és sortir als carrers, els nostres camps de batalla, i defensar les nostres idees lluitant pacíficament per convertir-les en realitats.

El dijous següent del primer bombardeig no han decaïgut els ànims, ans al contrari, s'organitzen trobades per a tots els gustos. Hi ha activitats programades per part dels diferents col·lec-

tius, organitzacions o universitats que se solapen: disset actes en un dia només al campus de la UAB més una pila a la ciutat comtal ho confirmen. Això ja ha provocat que alguns actes

siguin menys multitudinaris del que s'esperava. Un exemple ha estat la marató de dotze hores de música per la pau a Pla de Palau. Mentrestant, per la Rambla de Barcelona, s'esce-

nificava un bombardeig com el que cada dia pateixen els iraquians, que era retransmès pels mitjans. Són uns primers contrastos que hauríem d'interpretar de manera positiva.

Entrecreuem somriures per no perdre l'esperit reivindicatiu que ens permet suportar un ritme boig d'intents per recuperar allò al qual per llei, per lògica i per majoria tenim dret: pau.

La música amansa les feres

L'espectacle musical a Pla de Palau va estar viu. En un ambient familiar, grups i solistes van oferir el seu art, el de cantar, entre tendes de campanya, envoltats de pintades i pancartes com "la música amansa les feres". El mal temps no va trencar els somriures de la gent. No érem molts, però als que hi érem ens unien uns sentiments: la pau i l'amor a la música. És curiós que la gent ja reconeix qui hi ha allà: "són els que acampen, són els de Pla de Palau". Segons Manuel Benítez, estudiant de la UAB, un dels cantants els estudiants també són reconeguts: "Cada cop som més i la gent ens reconeix". Per ell, els que hi érem teníem en comú una cosa: "Som éssers humans. Tots estem gaudint aquí, sense que la droga i l'alcohol sigui el centre de l'acte, sinó donant protagonisme a la música". La llum del dia marxava, però s'hi podien veure pancartes llegia "Bush i Aznar, asesinos" i "Saddam killer". La música continuava i el vent es feia notar. Les actuacions foren variades: mestissatge, cantautors, grups de cant *a capella*... I d'elles es desprèn una conclusió: la música amansa les feres. Ho havíem d'intentar.

DANI PALOMINO

MARTA PALACÍN

"Diem NO també a la violència"

Els estudiants estem en una mobilització en contra de la Guerra de les més sonades i grans que es recorden en els últims anys. Tots volem la Pau i anem encara més enllà: volem un món millor. Necessitem l'ajut de tots i totes per veure les nostres facultats plenes de vida i reflexionant sobre el que està passant en aquest món. Realment volem treballar al servei d'aquest tipus de societat?

Podem aconseguir la Pau amb una lluita intel·ligent, fent servir el que nosaltres tenim, el coneixement. Aquesta modesta redacció nascuda en pocs dies, treballa a marxes forçades per arribar al màxim de gent possible. Hem rebut grans mostres de suport i les coses que estem vivint ens fan sentir orgullosos del que fem i ens donen forces per continuar endavant. També hem rebut crítiques, és d'agrair que siguin constructives i ens fan voler millorar cada dia que passa.

La redacció diu 'no a la guerra' i també diu 'no a la violència'. I amb això, el que volem que quedi clar és que nosaltres volem la PAU. La violència no es pot comparar com fan els mitjans generalistes, però tampoc la podem tolerar. Continuem en la línia que hem mantingut fins ara i no permetem que un fets aïllats ens apartin de les capçaleres dels informatius i de les portades dels diaris.

No volem violència, no volem guerra, no volem ser aturats i no volem aquest Govern.

Volem la Pau, volem ser escoltats, volem un altre món!!!

Que corri la veu!

Censura i censura

Quan es parla de censura tendim a pensar en el franquisme i a imaginar un senyor escanyolit, amb ulleres fosques i bigotet feixista, o un sacerdot preconiliar, armat amb un llapis vermell i unes tisores grans, tots dos disposats a no deixar passar cap ni una idea judeomacònica o "roja-separatista", cap ni un atac a la moral i als bons costums.

Hi ha persones que diran que aquesta imatge és d'altres temps, que no es correspon als nostres dies. És cert. Que avui tenim llibertat d'expressió i pluralitat informativa. És cert?

El Govern del PP controla de manera directa RTVE -és a dir, TVE i RNE amb els seus canals i emissores-, i l'agència EFE. Telefónica, empresa clarament vinculada al Govern i al Partit Popular, controla Antena 3 i Onda Cero; i Silvio Berlusconi, l'amic italià d'Aznar, controla Tele5. L'exministre franquista Manuel Fraga controla amb mà de ferro la televisió gallega.

El PP de València controla i pretén vendre als seus amics, amb tota la cara dura, la Ràdiotelevisió valenciana. A aquesta llista, podem afegir el diari La Razón i el que encertadament es va anomenar la "Brunete Mediàtica" (la cadena COPE i els diaris ABC i El Mundo) -que està prestant els seus serveis al senyor Aznar des d'abans que arribés al poder-, i tindrem un panorama desolador. On està la pluralitat informativa? Per què el Govern necessita el llapis vermell i les tisores de la censura franquista, si té el con-

trol d'aquests mitjans i decideix, simplement, el que es publica, radia i s'emet?

Però aquesta censura descarada no és única. Hi ha mètodes legals que fan que la censura directa no sigui necessària. La nova llei d'enjuiciament criminal diu que, si en primera instància es condemna un mitjà a pagar una indemnització a causa d'una querella, l'ha d'abonar i, després, si vol, l'ha de recórrer. Però, de què serveix que una instància legal superior et doni la raó, si el pagament de la indemnització pot suposar el tancament per falta de capital, i el mitjà pot passar mesos mort en combat quan s'emet la resolució del recurs? Això porta al silenci o a la desaparició d'aquells mitjans que no tenen el suport dels grans grups mediàtics per resistir.

I sempre ens queda el tancament preventiu, per acusació de col·laboració amb banda terrorista. A Euskaldunon Egunkaria (o simplement Egunkaria) té per endavant mesos, o anys?, de tancament preventiu. Perquè, quants anys porta el diari Egin en aquesta situació?

I quina solució hi ha davant totes

aquestes pressions que pretenen portar els periodistes i els mitjans a la censura, l'autocensura o la submissió? Sens cap mena de dubte, la denúncia. I per això comptem amb el suport dels sindicats de periodistes, dels sindicats de classe i dels propis professionals d'aquests mitjans, que són les primeres víctimes de l'afany controlador d'un Govern i un partit instal·lats en la prepotència i la supèrbia, i que no admeten cap crítica. La guerra mediàtica sobre el conflicte de l'Iraq no només està tenint lloc als EUA. Les seves "bombes" també estan caient a Espanya, a les redaccions dels mitjans que hem citat abans, a les d'altres, i les víctimes són la veritat -com sempre- sobre el conflicte i els seus interessos i la credibilitat dels periodistes. Davant aquesta situació només es pot dir: Aturem la guerra i aturem la manipulació informativa!

XABIER ARKOTXA

PROFESSOR DE LA FACULTAT

DE CIÈNCIES DE LA COMUNICACIÓ. UAB

Opinió del lector

El trato de la violencia en "Que corri la veu"

Deberíais tener un poco de cuidado en el tratamiento que hacéis de los incidentes en algunos actos convocados contra la guerra estos últimos

días. En algunos de vuestros artículos se reproduce el ya clásico esquema de la prensa burguesa sobre "los violentos", "los radicales", "los espontáneos", etc. Vigilad con los adjetivos. Vosotros hacéis un diario: no tenéis que escribir, salvo en editorial y opinión, vuestra opinión sobre si las acciones pacíficas son mejores que las que buscan el enfrentamiento directo. El diario, con

esos artículos, carga contra parte de los propios estudiantes. Vosotros no deberíais deciros qué es lo bueno y qué es lo malo. No justifico la violencia, lo que me preocupa es que el diario reproduzca estereotipos, tópicos. Cada uno puede opinar lo que quiera, pero entonces poned todos los artículos bajo el paraguas d'Opinió.

SERGI PICAZO

la vinyeta

per Júnior

Properament, Papa-Buix i el petit Asnar en exclusiva a **que corri la veu**.

VINE, MACO, VINE, QUE JO ET DEIXARÉ JUGAR AMB EL MÓN!

NYEH, NYEH, NYEH!

El món no tornarà a estar segur!

La ràdio uneix la UPC i la UAB en la lluita contra la guerra

Un grup d'estudiants de la Universitat Autònoma de Barcelona va emetre *Universitaris contra la guerra*, des de l'emissora on-line Ràdio ART, impulsada des de la UPC. El programa, que anima els oients a participar-hi via xat o correu electrònic, va debatre diferents aspectes de la guerra a l'Iraq i va tenir una duració de gairebé dues hores.

[Http://art.upc.es](http://art.upc.es) no és només l'adreça d'una pàgina web, també és el domini d'una ràdio on-line on alumnes de Ciències de la Comunicació de la UAB i de la UPC han trobat un espai comú per difondre el "no a la guerra". Ràdio ART s'ha afegit a les protestes contra la col·laboració del govern espanyol en la intervenció a Iraq amb el programa *Universitaris contra la guerra*.

La primera edició del programa, conduït per Salvador Romero, va consistir únicament en una tertúlia sobre el conflicte iraquià. Entre d'altres temes, es va parlar de les possibles raons de la intervenció espanyola a favor del conflicte, de com està evolucionant la guerra, de l'agenda d'actes que es proposa des de les diferents universitats i de les diferents visions que es té de la violència en actes com les manifestacions. De totes formes, segons Ana Ganuza (estudiant de comunicació Audiovisual), els creadors del programa esperen poder diversificar la graella amb diferents seccions més endavant.

Durant l'emissió en directe del programa, hi ha un xat obert a tothom que ho desitgi per rebre les possibles

aportacions dels oients, a més d'una direcció de correu electrònic (unicontrala guerra@lycos.es) on tothom que vulgui pot deixar-hi constar la seva opinió sobre el contingut del programa, aportant noves propostes, o posar-se en contacte amb els creadors del programa per oferir qualsevol mena d'ajuda.

Una ràdio universitària

Ràdio ART va néixer fa tres anys i s'emet exclusivament per Internet. L'emissora està ubicada al Campus Nord de la UPC, i segons el que diu la seva pàgina web, volen promoure un nou mitjà de comunicació entre tots els que estan a la comunitat universitària: estudiants, associacions, professors... Volen que tots hi participin. Radio Art està formada majoritària per un grup d'estudiants de Telecomunicacions, amb el suport de l'Escola Superior d'Enginyers de Telecomunicació de Barcelona.

REDACCIÓ

Els professors de Comunicació no penalitzaran l'aturada d'alumnes

Els professors de la facultat de comunicació de la Universitat Autònoma de Barcelona van acordar ahir que no penalitzaran els alumnes per l'aturada de classes i les jornades antibelicistes, segons va anunciar Rosa Maria Palencia, en funció de portaveu. Una cinquantena dels gairebé dos-cents professors que treballen al centre van acudir la reunió extraordinària per manifestar el seu suport a les mobilitzacions que aprovi l'assemblea d'estudiants i van decidir crear una comissió encarregada d'estudiar quins sistemes d'avaluació s'hauran d'adoptar quan es reprenguin les

classes «davant la diversitat d'assignatures i la complexitat del tema», diu el manifest dels docents.

En tot cas, els professors van deixar entreveure que no hi haurà repercussió a les qualificacions dels universitaris ni un sobreexcés de feina. Així mateix, van oferir una graella alternativa d'activitats acadèmiques i seminaris oberts a tothom sempre que hi hagi quòrum i van demanar al conjunt de professors de la facultat que presentin propostes per conformar aquest programa alternatiu. Les idees es poden enviar a josepmaria.catala@uab.es.

J. L. S.

Els membres de TVE van poder explicar-se en les seves intervencions.

"TVE és una empresa montada al servei del govern de torn"

Alguns integrants del comitè d'empresa de TVE a Catalunya van admetre —en una xerrada a l'Aula Magna de la Facultat de Ciències de la Comunicació— que a la cadena estatal existeix manipulació i censura informativa. Una censura que també hi ha en altres cadenes privades però que s'agreuja en el cas de TVE per ser una cadena pública i estar al servei del govern de torn.

Juan Manuel Hidalgo (coordinador de l'acció sindical a TVE), Jordi Casanovas (periodista i membre del comitè d'empresa) i Ramon Pazos (reporter gràfic que ha estat 47 dies a Irak), són tres dels membres que s'han desmarcat de la línia editorial imposada des de Madrid que a més, segons ells, intenta criminalitzar els moviments pacifistes.

Un dels exemples més flagrants de manipulació és el tractament que s'està donant als actes violents que s'han desencadenat en algunes manifestacions. "Encara que les imatges que es mostren siguin reals, no vol dir que representin la realitat", va afirmar Jordi Casanovas en clara

alusió a com TVE va tractar des de Madrid els incidents del Corte Inglés i l'agressió a Alberto Fernández Díaz.

En el torn de preguntes, Hidalgo va respondre una qüestió cabdal: "Què passa si un reporter decideix no gravar les imatges que demanen els directius?" En el millor dels casos es quedarà a la redacció en el proper acte. En el pitjor, la seva desobediència li pot suposar una sanció o fins i tot l'acomiadament. No obstant, el fet que hi segueixin treballant i que s'hagi organitzat un comitè contra la manipulació denota la seva voluntat de canvi.

Per últim, Ramon Pazos va emocionar l'auditori amb les seves experiències a Afganistan i a la frontera del Kurdistan. Pazos, així mateix, va reconèixer que una de les experiències que més l'ha impactat de la seva trajectòria professional ha estat veure el somriure d'un nen al qual li quedaven pocs dies de vida.

CLAUDIA TERSOL
ROBERT MARCÉ
XANTAL MAROT

Metges sense fronteres es queixen de l'ús que fan els governs del terme "ajuda humanitària"

L'organització es va mostrar preocupada per l'ús propagandístic que els governs fan del terme ajuda humanitària. Segons ells, aquesta mena d'ajuda només la pot dur a

terme "la societat civil, per ajudar la societat civil". El logista portaveu també va declarar que Metges Sense Fronteres no ha acceptat l'ajuda que el Govern espanyol cedeix a les organitzacions que col·laboren a l'Iraq, ja que els sembla una actitud hipòcrita el fet d'atacar un país i després col·laborar econòmicament en la seva reconstrucció.

REDACCIÓ

